

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5222/2024
23.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Миодраг Нешковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Јасмина Ћурчић, адвокат из ..., ради сметања државине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Чачку Гж 180/23 од 26.10.2023. године, у седници одржаној 23.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Чачку Гж 180/23 од 26.10.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Чачку Гж 180/23 од 26.10.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Горњем Милановцу П 101/22 од 07.11.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је тужени сметао тужиоца у мирном и фактичком коришћењу кп бр. .. КО ..., тако што је 25.07.2018.године, исекао младаре шљиве у делу парцеле ближе одређеном у том ставу изреке и туженом је забрањено да убудуће на исти или сличан начин узнемирава тужиоца у мирној државини наведене парцеле, под претњом новчаног кажњавања. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 299.250,00 динара.

Решењем Вишег суда у Чачку Гж 180/23 од 26.10.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђено првостепено решење. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. тог закона, јер нема разлога који указују на потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права. Имајући ово у виду, те да се у конкретном случају ради о парници ради сметања државине, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, као и да ревидент не прилаже различите судске одлуке у којима је другачије одлучено у истој или сличној чињенично - правној ситуацији, на основу чега овај суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је у складу с тим и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 452. став 5. ЗПП прописано је да против решења донетих у парницама због сметања државине ревизија није дозвољена. Имајући у виду да се у конкретном случају ревизијом побија решење донето у парници због сметања државине, у којој је према наведеној одредби Закона о парничном поступку искључено право на изјављивање ревизије, то је ревизија туженог недозвољена, јер је изјављена против одлуке, против које се по закону не може изјавити.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић